

Myslíte si, že styl současné úpravy Havlíčkova náměstí odpovídá nejlépe okolnímu prostředí?

16.01.2015

Ano

Myslím si, že revitalizaci Havlíčkova náměstí lze rozhodně považovat za pozitivní příklad obnovy veřejného prostranství s ohledem na výrazné zvýšení jeho pobytové a estetické kvality. Krajinářsky pojatá parková úprava z 19. století s centrální dominantou, pomníkem Karla Havlíčka Borovského, již neodpovídala soudobým požadavkům na veřejná prostranství. Líbí se mi odvaha, s jakou autoři návrhu k danému úkolu přistoupili. Prostor byl pojednán novým soudobým způsobem, není zde konán žádný pokus o historickou reminiscenci, který často končívá spíše jako karikatura. Koncept však navazuje na původní motiv, tedy centrální prostor se sochou. Oproti původnímu stavu, kdy byl tento prostor spíše jen chodníkem kolem kruhového záhonu s pomníkem, je dnes vymezen jako skutečně velkorysá čtvercová plocha, tedy menší dlážděné náměstí v parku. Toto řešení výrazně umocňuje působivost Havlíčkova pomníku, očištěného od přebujelé keřové výsadby. Výrazným přínosem je taktéž zdůraznění hlavní osy parku, spojující ulici Štítného s Prokopovou, a její stupňovité řešení, připomínající divadelní hlediště. Návštěvníci zde mohou sedat na opěrné zídky a z mírného nahledu pozorovat dění kolem pomníku. Velice zdařilá je také volba soudobého městského mobiliáře a veřejného osvětlení, vedená snahou o estetické sjednocení všech prvků, jejich minimalistické pojetí a barevné sladění do tmavě šedého odstínu. Ten přispívá nerušivému zapojení prvků do prostoru. S velkým citem pro detail jsou rovněž řešeny veškeré dlážděné povrchy pískových odstínů, které do parku skvěle zapadají.

Ing. arch. Petr Kučera

Cigler Marani Architects

Ne

Byla jsem požádána o své vyjádření k revitalizaci Havlíčkova náměstí. Podle rady, která je v citátu umístěném v dlažbě kolem pomníku K. H. Borovského, „Co sám nerad, nečih jinému“ neměla bych tedy asi moc kritizovat.

Nemohu se ale ubránit některým poznatkům. Ještě než se do nich pustím, ráda bych předeslala, že z praxe vím, jak konečný výsledek ovlivňují požadavky investora, finance či svévolné změny realizační firmy. Proto je jen těžko odhadnutelné, jak dalece se na konečném dojmu podílel sám projektant. Budiž mi toto mé vědomí omluvenkou k mým možná příkrým hodnocením.

Zcela jednoznačně se ztotožňuji s jednoduchým návrhem i s otevřením prostoru kolem sochy. Nicméně mě hned napadá, jak asi dopadnou dřevěné sedáky a opěrné zídky? Já bych volila jiný, levnější materiál a finance bych více napřela do zeleně, která by zídky pokryla a znemožnila tak případné vandalství.

Velmi mě také zamrzela jednoduchá volba zeleně. Víím, že to je v Praze také dost pod vlivem i jiných orgánů než jen projektantů, ale přesto... Hlavně půdopokryvné růže, někde nesmyslně v kombinaci se skalníkem, břechtan, pár tisíc a stromů? Ptám se, zda nebudou pichlavé růže sedící lidi na lavičkách obtěžovat? A čím se budou návštěvníci kochat, když bude duben, květen, kdy růže nekvetou. Vždyť nám příroda nabízí takové možnosti! Záhonky mohly být určitě řešeny nějak zajímavěji, aby poutaly pozornost po

celý rok. A na závěr ještě zmíním nepořádek ve stávajících kolektorech, který degraduje konečný výsledek revitalizace. Ale kritizovat je tak jednoduché, tak se všem tvůrcům omlouvám, neb sláva za každé zlepšení, které zde samozřejmě je.

Ing. arch. Barbora Trojanová

Ateliér Trojani